הלבה ב מתני' פרס אדומה ושעיר המשפלה לעואול נאין מסרומם הלשכה. אע"ג דפרה אינה נשחטת בעורה באה מתרומת הלשכה דחטאת הרייא רחמנא ושעיר הדבה ב בחגני פרה חדומה ופעיר המשפות נעוחונ בחץ מסרומם הנשכה. חט"ג דפרה חינה בשחסה בחירה בהה מחכרותה הכשכה דחטחת קריית רחמנת ושעיר המשתלת לפי שלניך ליקח שני שעירים ואין ידוע על איזה מהם יעלה הגורל לה": ולשון של חירים. שני חולעם שמשליכין אל תוך שריפת הפרה וה"ה לעץ ארו ואווג אלא נקט לשון של זהורית לבד לחלק בין לשון של זהורית זה ללשון של שעיר המשתלת: ככש פרה. שהיו עשין שני גשרים זה ע"ג זה מפני קבר החהום מהר הבית להר המשחה ועליהן היו מוציאין את הפרה: וככש שעיר. שהיו עושין כמין גשר ועליו היה הולך המשלח את השעיר מפני הבבליים שהיו חולשים בשערו ואומרין טול ולא שלא משהה עונותינו: ולשון שבין קרניו.

מתני' ב פרה חדומה ושעיר המשתלה. פרה

אדומה על שנקראת חטאת באה מתרומת הלשכה ושעיר המשתלח ממקום שבא שעיר הנעשה בפנים כדתניא בפ' שני שעירי (דף מכנו ולקח את שני השעירים שיהיו שניהן שוין במראה ובקומה [ובדמים] ולקיחתן כאחת: ולשון של זהורית. בעוד שהיה מלבין ונותנין אותו באולם כדאמר ביומא בפ' שני שעירי [דף סז] כבש פרה שהיו עושין מירושלים להר המשחה כיפה מול אוטם מפני קבר התהום כדאמר במסכת פרה פ"ג וכבש שעיר המשתלח דתנן ביומא בפ' שני שעירי עזים וכבש היו עושים מפני הבבליים שהיו מתלשין בשערו ואומרים לו טול ולא ולשון שבין קרניו לאחר שמת שמעון הלדיק שראו שלפעמים היה מלבין ופעם לא היה התקינו שהיו מניחין בין קרניו ובסלע כל הראוי לפנים ואף פרה אדומה ושעיר המשתלח באין מתרומת הלשכה אבל כבש השעיר אע"פ שהיה בפנים הואיל שלא הולרך לעשותו אלא מפני הבבליים לא היה בא מתרומת הלשכה וכל שהוא לורך חוץ נעשה משירי הלשכה לפי שלא היה בו מעילה לר׳ יהודה אבל לר׳ מאיר יש מעילה גם בשירי הלשכה לפי שלפעמים כשהיה נחסר תרומת הלשכה לקנות קרבנות לבור מביאין לו מן השירים: מתגי' ג שירי לשכה. הכסף שנשאר שם שלא גא בקופות לוקחין בהן ינות כדי להשתכר: אין משתכרין בשל הקדש. מפרש במסכת כתובות בפרק בתרא הדף קוז לפי שאין עניות במקום עשירות ואף לא בשל עניים מפני שפעמים היו לריכין מעות לעניים ואין בידם: מתני' ד מותר. תרומת הכסף שנשאר בקופות: מותר פירות. ר' ישמעאל לטעמי' האמר לעיל שהיו לוקחין יינות ושמנים וסלתות להשתכר קין המובח בשעה שהמובח בטל שחין בו מה להקריב לוקחין עולות ומקריבין ונקראין קיץ המזבח כאדם שאוכל פירות בקינוח סעודה קרן יאנוכנו בשבועות פ״ק [יב] כבנות שבע לאדם: לכלי שרם. דס״ל להאי תנא מכשירי קרבן כקרבן לפיכך באין ממקום שהקרבנות באין ובכתובות פ׳ בתרא מפרש טעמא דכתיב את שאר הכסף איזהו כסף שיש בו שירים הוי אומר זו תרומה ואימא שירים גופייהו כדאמר רבא העולה עולה ראשונה ה"נ הכסף כסף ראשון: מותר נסכים. מפרש במנחות פרק שתי מדות ר' חייא בר יוסף אמר בירוצי המדות פי' שהיה הגובר לוקח סולת ויין ושמן במדה טפופה וגדושה ומחזיר לקונין ממנו לצורך מזבח במדה מחוקה ר' יוחנן כאותה ששנינו המספק סלתות מארבע ועמדו משלש יספק מארבע דמעות קונות דכתב רחמנא ונתן הכסף וקם לו קיבל משלש ועמדו מארבע יספק מארבע שיד הקדש על העליונה ולא יהיה כח הדיוט חמור מן ההקדש דהדיוט כל זמן שלא משך יכול לחזור בו וזה וזה לא היו

תקלין חדתין רה אדומה אע"ג דאינה נשחעת בותגר' פרה. פרה אד דיוורה באה

ה"ג ספרים של כל אם וארב הישר במוצות או הישר בי הצבור בי שבוא אר בר נחמן בשם מרב להים מדי מל או מחות האו הישר בי הישר

רבי יונתן ואפילו צלע מעכב (מ)וא"ר אילא בשם

הלבה ב מתני' "פרה ושעיר המשתלח ולשון

של זהורית באין מתרומת הלשכה בכבש פרה וכבש שעיר המשתלח ולשון שבין קרניו ואמת המים וחומות[®] העיר ומגדלותיה וכל צרכי הטיר ראיי אייייר ------צרכי העיר באין משירי הלשכה אבא שאול אומר כבש פרה כהנים גדולים עושין משל עצמן מותרי שירי לשכה מה היו עושין בהן לוקחין בהן יינות שמנים וסלתות והשכר להקדש דברי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין משתכרין בשל הקדש יאף לא משל עניים מותר התרומה מה היו עושין בה רקועי זהב ציפוי לבית קודש הקדשים רבי ישמעאל אומר מותר הפירות קיץ המזבח מותר תרומה לכלי שרת רבי עקיבא אומר ימותר תרומה לקיץ המזבח מותר נסכים לכלי שרת רבי חגניה סגן קק קרומוה רבור מוני בכנים לכל היו ברוכות הכהנים אומר המותר נסכים: קיץ המזבח מותר התרומה לכלי שרת זה וזה לא היו מודים בפירות: גמ' כבש פרה כו' (א)ר' ישמעאל בר נחמן בשם רבי יונתן (נתן) ג' לשונות הן של⁷ שעיר בסלע ישל מצורע בשקל 'של פרה בשתי סלעים (ב)רבי חוניה דברת חוורין רבי בא בר זבדא בשם רבי שמעון בן חלפתא של פרה בשתי סלעים ומחצה ואית דמפקין לישנא בעשרה זוו (מותר שירי לשכה יהודה בשם ר' שמואל התלמידי חכמי (な/コ(よ) (インコ המלמרין את הכהנים הלכות שחיטה הלכות קבלה הלכות זריקה נומלין שכרן מתרומת הלישכה (ד) רבי יצחק בר רדיפה בשם רבי אימי מבקרי מומי קרשים נומלין שכרן מתרומת הלישכה רבי אחא ר' תנחום בר חייא בשם ר' שמלאי "מגיהי יםפר העזרה [א]גומלין שכרן מתרומת הלשכה (ה)גידלי בר בנימין בשם ר' אםי שני דייני גזילות נוטלין שכרן מתרומת הלשכה שמואל[®] אמר נשים האורגות בפרוכת נומלין שכרן מתרומת ים האחונות בפורנו מוכץ שכן כוונות (י) הלשכה רבי חונה אמר מתרומת בדק הבית מה פליג שמואל שנו עבד לה [ב] כקרבן רב יי הונא עבד לה כבנין אמר רבי חזקיה תנא ר' יהודה (גרוגרות) גדגדות הקטרת' וכל קרבנות הצבור באין מתרומת הלשכה מזבח הזהב וכל כלי שרת ב" מותר נסכים "מזבח העולה וההיכל לבאין ממותר נסכים "מזבח העולה וההיכל והעזרות נובאין משירי הלשכה חוץ לעזרות באין מלשכת בדק הבית והא תני אבני ההיכל והעזרות מועלין בהן וכי יש מעילה בשיריים [ה] אלא כר"מ דר'ס מאיר אמר מועלין (י) בשיריים א"ר חייא (חיננא) כלום אמר ר"מ אלא בתוך שנתו והכא חוץ לשנתו אנן קיימין א"ר חזקיה (ח)תנא רבי יהודה ⁶גדגניות השלחן והמנורה והמזבחות והפרוכת מעכבים את הקרבנות דברי ר' מאיר וחכמים אומרים ויואין לך מעכב את הקרבן אלא ביותר והכן בלבד ולא כן א"ר "אליעזר ור' יוםי בן חנינה תריהון אמרין כל הן דכתיב נכח מעכב צלע אינו מעכב ואמר רבי שמואל בר נחמן בשם צלע אינו מעכב ואמר רבי שמואל בר נחמן בשם

טור לוח הלכן של השפה טונותיה: ונשון שבין קרניה.
לידע אם הלבין ונתכפרו עונותיהן של ישראל והיי אינן לורך קרבן לפיכך אינן באין מתרומה שהופרשה לשם קרבנות אלא ממה שנשתייר בלשכה אחר הפרשת התרומה: ואמת המים. הטוברת בעזרה הפרשת התרומה: ואמת המים. הטוברת בעזרה אם לריכין תיקון: וכל לרכי העיר. לחפור בורות שיחין ומערום וחיקון רחובותיה ושווקיה ושמירת העיר: מוחר שירי הלשכה. מה שנשאר אחר שנעשה העיר: מוחר שירי הלשכה. מהן תיקון לרכי העיר: לוקחין מהן יינות שמנים וסלסות. ומוכרין אותן למי שלריך יין לנסכים ושמנים למנחות: אין משהכרין בשל הקדש. שאין עניות במקום עשירות וגנאי הוא להקדש: ואף לא בשל עניים. דלמא מחרמי עני וליכא למיחב ליה: מותר התרומה. היינו מה שנשאר בקופות בר"ח ניסן שאו מביאין קרבנות מתרומה חדשה: לפוי לבים קדשי קדשים. לרלפה ולכותלים: מותר לפים קום קום לו לוכפה הפותנים. מומה הפירות. מפרש בגמ': קיץ למובח. כשהמובח בטל מביחים מהן עולות כמו שדרך בני אדם להעלות מיני מחיקה על השלחן בגמר סעודתם כך אחר שגמרו להביא חובת היום מביאין עולות הללו כשאין נדרים ונדבות והמובח בטל: מותר תרומה לקין המובח. שלנורך קרבנות הופרשה: מותר הנסכים. מפרש בגת'': מותר נסכים לקין המובח. שהנסכים כליל והעולה כליל: זה וזה. ר"ע ור"ח: שהתפים של שעיר המשחלה. דבעי חלוקה כדחן בינות לה החלוקה כדחן בינות מה היה עושה חליו קשר בסלע וחליו קשר בקרניו לפיכך היה משקלו סלע: ושל מצורע. דלא לריך חלוקה די לו בשקל: ושל פרה. דבעי כובד ליפול אל חוך שריפת הפרה בעיא משקל שני סלעים: ואים דמפקין לישנא. כלומר יש אומרים בלשון אחר של פרה בי' זוזין והיינו הך דסלע ד' זוזין ושני סלעין ומחלה הן י' זוזין: מבקרי מומי קדשים מעלין שררן מחרומת הלשרה. דאילו ליטול שכר מכל בהמה בפני עלמה אסור דתנן הנוטל שכר להיות רואה בכורות אין שוחטין על פיו הלכך נוטל מתרומת הלשכה תהיה הבהמה תמימה או בעלת מום אין לו חועלת: שני דייני גולות. שבירושלם: האורגום בפרכום. שבין היכל לקדשי הקדשים: מה פליג. במאי פליגי: ר"י גרוגרות. כך שמו: פניג. כנוסף פניג. לי גדוגרים. כן שנוו. מזבח הזהב. כלי הוא ולא בנין שאינו מחובר לאדמה יירולין לטלטלו לפיכך נידון ככלי: ממוסרי הנסכים. לקמן פ"ה מפורש מה מותר נסכים: מזבח העולה. שהוא בנין: חוץ לעורות. כל מה שהוא חוץ לעזרת ישראל כגון עזרת נשים והחיל וחומת העיר ומגדלותיה: **מועלין כהן.** ואס"ד דמשירי הלשכה הן צאון קשיא וכי יש מעילה בשירים: ומשני אלא כר"מ. אמיא הך בריימא: אמר ר' חינוא. אפי כר"מ לא מלי אמיא: אלא בחוך שנחו. הוא דמועלין בשיריים דשמא ילטרכו לקנות מהן קרבנות לבור וכדאמרינן לעיל פ"ג ה"ד: והכא חון לשנפו אנן קיימין. דבמוך שנמו אסור להוליאן ללורך דברים אחרים דשמא ילטרכו לקרבנות לבור: מעלבין את הקרבן. שאסור להקריב קרבן אם מין אלו במקומן ויותר נראה שאסור להקריב עליהן קרבן כגון לחם הפנים על השולחן ונרות במנורה קרפן בהן למה שפש על שמומן ותיות במתרט הרמוך ידים ורגלים בכיור: כל סן. כל היכא דכתיב נכח כגון במנורה דכתיב ואת המנורה (תתן) נוכח השלחן: ללע אינו מערב. כגון בשלחן

משנת אליהו

ל) כתובות הו ע"ב הדו' נד ח. נ) במוכות קו של ב קהי ל מ, ב) כתובות קו ב, ג) מנחות לא, ד) יומא מב א וירו' שם פ"ד הלכה ב, ה) כתובות קו א, ו) נ"א ספר עזרא, ז) ע"ש קה א, א) שם קו א, ע) חונה, י) שם ע"ב, ל) לעיל פ"ב, ל) גרוגרות, מ) אלעזר,

עין משפם נר מצוה

"ד א מיי׳ פרק ד משקלים הל״ח: שו ב מיי שם הליים: שו ג טור שו"ע יו"ד סימן רנט

סעיף א בהג״ה: יז ד מיי׳ שם הל״ט: יא ה מיי׳ פ״ו מכלי המקדש הל׳

י"ג ובהשנות וכ"מ: ים ו מיי׳ פרק י״א מטומאת לרעת הלכה א:

ז מיי׳ פרק ג מפרה הל״ב: בא ח מיי פרק ד משקלים הל"ד: כב ט מיי שם הל"ז: כג י מיי שם הל"ז:

בד כ מייי שם הל"ה: בה ל מיי שם הל"ב: בו מ מיי שם הל"ח:

נוסחת הבבלי

(א) רב שמואל בר נחמני בשם נתן ג' לשונות כי שעיר משתלת בסלע כו': (ב) ר' ביבא בר ובדא בשם ר"ש בר תחליפא של כו': (ג) א"ר הונא בשם ר' שמעון מ"ח (ב) נו ד אוננו בשם די שמפון נו יו כו': (ד) ר"י בר רדיפא אמר מבקרי כו': (ה) גידול בר מניומי בשם ר' אסי אמר שני דייני גזירות כר': (1) הלשכה רב הונא אמר מתרומת ב"ה כר': (1) בשיריי א"ר (היתנא) כלום כר: (ה) מני ר"י גדגדות השלחן כר: (מ) ור' אילא בשם ר' נחמני אפיי כר' שבחוץ א"ר חנין כר:

הגהות הגר"א

"א] ספר העזרה כל"ל ועי' רש בתובות (הו.) ד"ה מגיהי ספרים של כל אדם ואדם וע" במ"ק (יח:) אפילו בספר עזרה פירש"י שהיה להם ס"ת שממנו מגיהים שאר ס"ת. והריטב"א פי׳ שם ס"ת שהיה כ"ג קורא בעזרה ביוה"כ. ועי׳ רמב"ם וב"י שם. וגי' עורא ט"ם הוא דשל עורא ודאי א"ל להגיה שהי כל התור' עוברת על פיו וכל סדר כתיבת התורה ממנו הבלנו: [ב] צ"ל עבד ליה ככלים. כי כן תנא דבי ר"י כלי שרת באין מתרומת הלשכה ול"ג כקרבן דלכלים מסחבר לדמותן יותר מלקרבן אע"ג דקרבן נמי אתי מתרומת הלשכה: [ג] ה"ג מזבח העולה כו' באין מבדק הבית חוץ לעזרות באין משירי הלשכה. וכ"ה בבבלי שם בברייתא להדיא ועי ברמב"ם פ"ד דשקלים הל"ח מה שתמה הכ"מ עליו: [ד] ה"ג והא תני אבני ירושלים מועלין בהן כו מה מבה יהרסכים מוענין בכון כרי חם ודאי חון לעוכות: [ה] סייג כריית דריית אחר כרי ווייג אלא דמירולא קמא הוא דקאמר לה וגם דמיפרן ולא אסיק לה הכי: [ו] הייג ואין לך מעכב את הקרבן אלא כרכור ואין בלגד. וטעם הגאון הנייל היידי עד מעוני און הנייל בהג"ה זו מסוגיה דובחים (ס"ב.) פטג יה יו מסוגים מעתה כו' ותניא מ״ר קרן כו' אלא מעתה כו' ותניא איזהו כרכב ר' אומר זה כיור ר״י בר"י אומר זה הסובב. וגבי כרכב כתיב המובח לעכב ובכרכב נכללים שתיהן אי כמר אי כמר אבל מ"ש בספרים כיור וכנו שבוש הוא דאיר ממעט קרן דכתיב ביה המובח וגם דכן לא כתי בי לעיכובא וניחא למנקט כרכב דלא אחיא בפלוגתא:

גליון הש"ם

[א] הגר"א הגיה ועי במדרש חזית ובמ"ר פרשה י"ל: ובן הגר"ל הגיה של"ל כרכוב וקרן. ול"ע דהרי ביומא פ"ד הל"ה אמרו ג"כ הכיור והכן מעכבין ושם א"א להגיה ע"ש ועי

ם מים חיים להפר"ח פ"ב מעיוה"כ הלכה ה: